

Sustuğum Yerden Sevdim Seni

– Hasan Uyar · 26 Ekim 2025

O gün gelip çattığında, Sabbah'ın kalbi yıllardır taşıdığı sırla aynı ritimde çarpıyordu. İçinde defalarca prova ettiği, geceler boyu hayal edip bir türlü cesaret edemediği o an artık kaçınılmazdı. Bu sefer susmayacaktı. Ladire'ye her şeyi söyleyecekti. O kişinin kim olduğunu, onu ne kadar sevdiğini. Uğruna ağladığı tek insan olduğunu.

Titreyen parmaklarıyla telefonu açtı. Yutkundu. Yazdığı her harfı kalbinde hissetti. Sonunda gönder tuşuna bastı:

“Bana biraz zaman ayırır mısın? Konuşmam gereken bir şey var.”

Ladire, işleri olduğunu ama kısa da olsa vaktinin bulunduğunu söyledi. Birkaç saat sonra yüz yüze geldiklerinde, aslında ikisi de konuşulacak şeyin ne olduğunu biliyordu. Sadece biri itiraf edecek, diğeri duymuş gibi yapacaktı.

Sessizlik, iki kalbin arasında ince bir perde gibi asılı kaldı. Sonunda Ladire nefesini toparlayıp ilk cümleyi kurdu:

“O kişi kim? Hep merak ettik.”

Sabbah başını kaldırdı. Gözleri, yıllarca içinde biriktirdiği duyguların heyecanıyla parlıyordu. Tek bir kelimeyle cevap verdi:

“Sen.”

Bir kelime, Ama içinde yüzlerce şiir, binlerce cümle, yılların sessizliği vardı. O an, dünya susmuştu. Fakat ne ironiktir ki, dillerin en güçlülerinden biri olan şair Sabbah, o gün “Seni seviyorum.” diyemedi. Kelimelerin efendisi, kalbinin önünde dili çözülmüş bir çocuk gibi kaldı.

Ladire önce şaşırıp, yüzünde kısa bir kızarıklık belirdi. Ardından kendini toparlayıp birkaç zarif bahane öne sürdü. Değerli bir arkadaş, yakın bir dost. Cümleleri seçtikçe sertleşiyor, her kelime Sabbah'ın kalbini biraz daha kesiyordu. Sonunda, kibar görünen bir reddedişle onu değersiz bırakıp geri adım attı.

Sabbah, o günü asla unutmadı. Ne Ladire'nin bakışlarını, ne de 1 Aralık öğlen saatlerinin o buz gibi kaldırımlarını. Dışarıda hava soğuktu ama asıl üşüyen içiydi. Konuşamadığı her kelime, o günden sonra içine kar gibi yağdı.

O gün sustu. Ama i sesi susmadı. Ve biliyordu; insan kalpsiz yaşayamazdı. Bu yüzden yaşamaya devam etti. Sevmeye de, Sessizce, uzaktan, ama tüm kalbiyle.

Not: 4. Gün, 4. Hikaye

01.12.2017